

Folketingets Retsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 1. juli 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

CAW/ J.nr. 2013-4078

**Under henvisning til Folketingets Retsudvalgs brev af 31. maj 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 870 (REU Alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).**

Spørgsmål nr. 870:

"Ministeren bedes redegøre for anvendelsen af de handleplaner, der udarbejdes i henhold til servicelovens § 57 c, herunder i hvilket omfang der føres tilsyn med, at borgeren bidrager til at indfri elementerne i pågældendes handleplan samt i hvilket omfang, der efterfølgende følges op på resultaterne af handleplanerne på sigt".

Svar:

Kommunen skal i tilfælde, hvor et barn eller en ung under 18 år har begået voldskriminalitet eller anden form for alvorlig kriminalitet, udarbejde en handleplan for den indsats, der kan modvirke yderligere kriminalitet og yde den nødvendige støtte til barnet eller den unge, jf. servicelovens § 57 c, stk. 1.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der iværksættes en planlagt og kontrolleret indsats med henblik på at forpligte barnet eller den unge, forældrene og kommunen i et gensidigt samarbejde med det formål at medvirke til at få barnet eller den unge ud af den kriminelle løbebane.

Efter servicelovens § 57 c, stk. 2, skal kommunen desuden udarbejde en foreløbig handleplan senest 7 dage efter, at kommunen har modtaget dokumentation fra politiet om den begåede kriminalitet. I den foreløbige handleplan skal kommunen tage stilling til, hvad der her og nu skal gøres

for at forhindre, at barnet eller den unge begår ny kriminalitet. Eksempelvis kan forældrene og barnet eller den unge straks indkaldes til et møde, hvor det drøftes, hvad der kan gøres for at forebygge yderligere kriminalitet.

Handleplanen bør altid udarbejdes i samarbejde med barnet eller den unge og dennes familie. Samarbejdet er helt centralt, idet indholdet af den enkelte handleplan afhænger af den konkrete sag, herunder af barnets eller den unges og ikke mindst familiens motivation for at indgå i et samarbejde om at få barnet eller den unge ud af den kriminelle løbebane. Såfremt indholdet af handleplanen ikke efterleves, må kommunen overveje, om der er behov for yderligere hjælp og støtte.

Efter servicelovens § 65 a skal politiet hvert år skriftligt orientere Ankestyrelsen om i alt 300 repræsentativt udvalgte underretninger til kommunerne vedrørende børn og unge, der mistænkes for at have begået voldskriminalitet, anden alvorlig kriminalitet eller gentagen kriminalitet. På den baggrund laver Ankestyrelsen en undersøgelse, hvor de indhenter sagsakter i kommunerne og vurderer kommunernes indsats over for de pågældende børn og unge, herunder om kommunerne sætter hurtigt, konsekvent og tilstrækkeligt ind, når børn og unge begår kriminalitet. Ankestyrelsen kan endvidere, som led i egen drift beføjelsen behandle sagerne efter servicelovens § 65, hvis kommunens indsats i den enkelte sag ikke lever op til kravene i loven. Ankestyrelsen skal desuden årligt udarbejde en rapport, som kortlægger kommunernes indsats over for børn og unge mistænkt for kriminalitet. Ordningen blev vedtaget i forbindelse med satspuljeaftalen for 2010 som et af flere treårige initiativer i perioden frem til den 1. juli 2013 vedrørende styrkelse af indsatsen over for kriminelle og kriminalitetstruede børn og unge.

Ankestyrelsen offentliggjorde i foråret 2013 sin seneste rapport om resultaterne af sin undersøgelse af kommunernes indsats på området for unge kriminelle.

Undersøgelsen viste, at lovgivningen på området kun var fyldestgørende overholdt i 57 pct. af sagerne, og at den manglende overholdelse af reglerne i de resterende sager bl.a. skyldtes, at reglerne om udarbejdelse af foreløbige handleplaner og endelige handleplaner ikke overholdes. Undersøgelsen viser i den forbindelse, at i 61 procent af de sager, hvor det er vurderet, at lovgivningen ikke er overholdt, burde der have været udarbejdet en foreløbig handleplan. Dette er et fald i forhold til sidste års undersøgelse, hvor der var tale om 76 procent. Det fremgår ikke specifikt af undersøgelsen, i hvilket omfang den unge bidrager til at indfri elementerne i den udarbejdede handleplan, samt i hvilket omfang der efterfølgende følges op på resultaterne.

Bl.a. på baggrund af Ankestyrelsens undersøgelser vurderes det, at der fortsat er et stort behov for at sætte særligt fokus på kommunernes indsats over for kriminelle og kriminalitetstruede børn og unge. Målet er, at der sker

en tilstrækkelig effektiv og konsekvent kommunal indsats over for kriminelle børn og unge, og at kommunerne fortsat understøttes i at udvikle en sådan praksis.

Regeringen fremsatte derfor i februar 2013 et lovforslag (L160) om kriminalpræventive sociale indsatser, som blev vedtaget den 14. maj 2013. Lovændringen indeholder bl.a. en forlængelse af initiativerne om styrket indsats over for kriminelle børn og unge i yderligere 3 år og træder i kraft den 1. juli 2013.

Helt konkret betyder lovændringen, at Ankestyrelsens kvalitetssikring og kontrol med kommunerne kan fortsætte i en yderligere periode. Dog vil Ankestyrelsen i højere grad end hidtil få en større fleksibilitet i sin tilrettelæggelse af kvalitetssikringen og kontrollen med kommunernes indsats. Kontrollen og kvalitetssikringen kan således fremadrettet bl.a. også tage udgangspunkt i, hvordan der efterfølgende følges op på de udarbejdede handleplaner, og i hvilket omfang den unge selv bidrager til indfrielsen heraf.

Derudover forlænges ordningen om, at kommunerne kan få rådgivning hos VISO om indsatser, der kan forebygge kriminalitet blandt børn og unge, jf. servicelovens § 13, stk. 6, og endelig forlænges kravet om, at kommunalbestyrelsen, som led i den sammenhængende børnepolitik, skal udarbejde en plan for en sammenhængende indsats over for ungdomskriminalitet, jf. servicelovens § 19, stk. 3.

Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at kommunerne generelt er forpligtet til at yde særlig støtte til udsatte børn og unge, således at de får den hjælp, de har behov for.

Karen Hækkerup

/ Lise Stidsen Vandahl